

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1925 juni-1926 augusti - 61

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavagnen 99 174
18 April 1926.

Tack, min innerligt älskade, för brevet idag! Och tack för att du skrev om
mitte manuskript, fast jag inte brett om det! Jag hade funderat ut en annan tournure
på det, men står det alldeles nu hägen, för att du inte skall få något obehag av det.

Tänk, att du längtade efter apelsinur! Jag hade verkligen gått och ämnat skicka dig
men varit så färdig med konstionius, att jag skjutit upp. Väst har jag pengar. Det
hoger en stor tunnna orörd i min bida, som jag skall skicka, när du behöva de drucka
pengarna. I går gick kursen ner igen, förargligt nog.

Tack för deltagandet i Marias affär! Jag tror, att vittnen är öterkalleligen tald
nu, men när jag i förgår ringde för att höra hur Maria mätte, grät hon och var ond
och peltod, att det var jag och Emil Brundberg, som gjort oss till förmyndare för henne, och
nu hade hon ingenstans att ta vägen, utan finge ligga i sängen, tills hon blifvord till
grav. Och jag, som inte lagt till strå i kors för att hindra henne, bara skrivit till
hennes syster och försökt övertyga henne! Hon trodde nog, att jag skrivit till honom också och
det är ju möjligt, att han sagt, att "Valborg sagt", men det har bara varit samtalvis i telefon, (som jag talat med honom)

(Sonen-artisten lär nu vara på Bengtson's teater.)

Emellertid fick jag i dag ett blyertsbrev, där han ber mig förlåta haftigheten — Att du jag känner på mig, att du är på god väg med Karl-Ludvig. Det är inte möjligt annat, än som du kämpar med honom. Jag är inte alls orolig.

Jaså, du har läst P.-B:s recensioner. Att han trois visa sig bland musici, det bevisar jag inte. Nero fick jag inte höra i Radio och kan inte haft tid gå på operan. Du tycks ha fått samma uppfattning (som ärkebiskop ^{ordet})
Jag skall skicka dig Keys översättning, bara jag har läst den.

"Hensik IX" var jag och såg utan vidare förtjusning. De var Pirandellos "Sex roller intressantare. Det var inte någon skanning, att de Wohl skulle ha lagt bort sina minner och manér. Nej, de "ränderna gå aldrig ut", och mig plåga de. Hela denna apparat med 1000-tals kostymer och miljö införda i en villa i våra dagar, alltsammans verkade bara experiment. Jag kunde inte finna något av intressant annat än i sista akten, men där var det gripande, när huvudpersonen plötsligt måste besluta sig att, fastän klott, fortsätta sin roll av vanskning till hvet's slut.

Jag hade en så trevlig kväll med Eva Andeén och hennes näraste "man" (Strin Wagners kusin, som bor hos henne). De hade blett för Komma i arbetsdräkt direkt från byrå kl. 1/2 7, och då hade Eva st. varit så överhopen av bekanta att de inte smakat en bit mat mellan 11 och 1/2 7, och en person hade näst utvisas, för att de inte skalk Komma för sent till mig. Det var riktigt facksaunt att ha ett par verkligt huzjiga gäster till Augustas goda middag. Efter kaffet läste jag högt 2 om aktin, medan Eva st. gjorde anteckningar med anledning av det lästa. Efteråt hade de kackat för att de hade haft så trevligt, och Eva st. vill inte ha något honorar, fast jag hade satt det som villkor, och hon ju sedan måste skicka särskilt bud med sin s. k. Dore, vilken villat henne mycket tvekan. Jag funderar på att skicka henne ett par vinbuteljer i stället för blommor.

I går var jag på en mycket trevlig liten middag hos Siquel Bergman för den finska professorkan Gebhard. Hon är mångårig riksdagskvinn, finsk-finsk, men inte alls i Alexander Gripenbergs stil, utru fullkomligt normal och trevlig. "Så å, vad den Charlotte Löwenstöld är åskad i Finland!" sade hon. —

En höhigt diskuterande av Fr.-Pr.-statyus öde var det mellan gästerna, av vilka samtliga på något sätt hade deltagit ^{i striden} på något sätt antingen i Kommitte eller bland protestanter. En enda, som vågade stå förvar för artisten eller hennes

Både hade jag i vänt. Det var ju konstigt med en så skars. Om

hemma vapendragare, var Karolina Wredström, vilket skämtant av de övriga Folkets som en konsensus av att hon är vice ordf. i Fr.-Ör.-Förbundet. Fru Hagen var bland de iorizaste,

Kuller Petri var i fråga om de gifta kvinnornas behörighet så högljud, att det slog lock för honom, och fru Wickell kom i affekt, bara N. F.-frågan tangerades. "Kud Gud" - "Min hjät" - "Huru Gud" började hon sina bedysanden med. Hon hade inte varit med i Genève, emedan hennes mandatkommission samtidigt arbetade i Rom. Alla voro uppbragta och förvånade öfver Hagens dyktur, som under de kritiska Genève-orgarerna ställde sig på fiende-sidan gentemot Rude. De kunde inte förstå anledningen. Om inte fru Wickell hade varit så desperat för tillfället, skulle jag ha interpellert henne om hennes uppfattning av rätta förhållande och utsikterna för framtiden för N. F., men jag ville inte framkalla någon misstänke om klautrogendet, utan beg försiktigteris.

Än har du väl fått för mycket prat att läsa - förlåt! Och sturvig är det skrivet, papperet otvooligt - förlåt också det! Alltid

Vin.